

P.C.Roberts, Paul May: Klasická hudba se ruší

- CZ24 News | 25. června 2020

USA: Je klasická hudba „privilegiem“ pro bílé a Asiaty? V rámci současného všobecného úpadku USA je klasická hudba mnohými kritizována za to, že je až příliš bílá.

Paul May, profesor univerzity v Monrealu k tomu poznamenává:

Klasickou hudbu dnes odsuzují za to, že neodpovídá rozmanitosti americké populace. Jisté jevy, i když ne příliš publikované a spíš nenápadné, prozrazují hluboké přeměny, které se v naší společnosti odehrávají. Jde např. o pokles zájmu o klasickou hudbu dnes už nepřehlédnutelný. V konfrontaci s tímto poklesem, který v USA probíhá už léta, je dnes klasická hudba navíc obviňována i z toho, že neladí se stále rostoucí různorodostí americké populace. A to až do takové míry, že se v dlouhodobém horizontu její další přežití stává otázkou ano či ne. Sociologicky pak jedna z hlavních kulturních činností elity země už od času jejího vzniku stojí dnes před doslova existenciálním problémem: Buď se změní nebo zanikne.

Studie Nadace pro umění oznamuje, že počet dospělých, kteří navštěvovali hudební koncerty klesl z 13 procent v roce 1982 na 8,6 procenta v roce 2017. Mezi roky 1982 a 2002 pak počet posluchačů koncertů klasické hudby v kategorii lidí pod 30 let poklesl z 27 procent na 9 procent. Což je doprovázeno poklesem počtu amerických hudebních amatérů. V roce 1992 hlásilo 4,2 procent Američanů, že hraje na nějaký hudební nástroj, ale v roce 2008 takovýchto amatérsky muziciujících Američanů byla už jen 2 procenta.

Zatímco se země stále pyšní světově proslulými orchestry jako jsou ty z Chicaga či z Los Angeles, zůstává otázkou, jak dlouho si svoji výkonnost za popsanych poměrů udrží. Důvodů dělat si těžkou hlavu je dle hudebních publicistů hned několik: Jde o ekonomický model založený téměř výhradně jen na podpoře z privátních zdrojů, pokles úrovně hudební výchovy na školách a konkurence jiných hudebních forem oblíbených mladší generací.

V konfrontaci s touto situací se klasické hudbě dostává rady, že se k novému vzestupu musí vzepjat sama a vlastní silou. Což je ovšem problém, z nichž největší je ten, že klasická hudba je dnes v USA všeobecně považována za „příliš bílou“. Podle zprávy vydané Ligou amerických orchestrů v r. 2016 představují černoši jen 1,8 procenta a Latinoameričané jen 2,5 procenta amerických orchestrálních umělců. Navíc pak velká většina hudebních děl orchestry hranými jsou díly evropských skladatelů, což se považuje za nedostatečně „inkluzivní“. Deník the San Francisco Chronicle si např. nedávno posteskl, že městský symfonický orchestr bude v příští sezóně hrát téměř výhradně jen díla bělochů.

Příliš bílá a příliš stará a neдрžící krok s dobou, to jsou obvinění, jež jsou házená na hlavu klasické hudby v USA a budou sílit v souvislosti s demografickým vývojem v zemi. Úřady odhadují, že etnické minority v USA se stanou v populaci většinou zhruba v polovině tohoto století a 45 procent této nové většiny budou převážně mladí lidé.

Už dnes však časopis New Music USA píše: Klasická hudba je neodmyslitelně rasistická.

Přeložil Lubomír Man